

28 d'Octubre: Sant Simó i sant Judes, apòstols

Text de l'Evangelí (Lc 6,12-19): En aquells dies, Jesús se n'anà a la muntanya a pregar, i va passar tota la nit pregant a Déu. Quan va ser de dia, va cridar els seus deixebles, n'escollí dotze i els donà el nom d'apòstols: Simó, que anomenà també Pere, Andreu (el seu germà), Jaume, Joan, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume, fill d'Alfeu, Simó, anomenat Zelós, Judes, fill de Jaume, i Judes Iscariot, que va ser el traïdor.

Després Jesús va baixar amb ells de la muntanya i s'aturà en un indret pla. Allí hi havia molts dels seus deixebles i una gran gentada del poble, vinguda de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó, per escoltar-lo i fer-se guarir de les seves malalties. Els turmentats per esperits malignes també eren curats. Tota la gent intentava tocar-lo, perquè sortia d'Ell una força que guaria tothom.

«Jesús se n'anà a la muntanya a pregar»

+ Mn. Albert TAULÉ i Viñas
(Barcelona, Espanya)

Avui contemplem un dia sencer de la vida de Jesús. Una vida que té dos vessants clars: la pregària i l'acció. Si la vida del cristià ha d'imitar la vida de Jesús, no podem prescindir d'aqueixes dues dimensions. Tots els cristians, fins i tot els qui s'han consagrat a la vida contemplativa, tenim i hem de tenir uns moments de pregària i altres d'acció. Pot variar el temps dedicat a cada una. Veiem que fins els monjos i les monges de clausura dediquen bona part de la seva jornada a un treball. Com a contrapartida, els qui som més “seculars”, si volem imitar Jesús, no hauríem de portar una acció desenfrenada sense ungir-la amb la pregària. Ens diu sant Jeroni: «Encara que l'Apòstol ens va ordenar de pregar sempre, (...) cal que

destinem a aquest exercici unes hores determinades».

¿Necessitava Jesús aquestes llargues estones de pregària en la solitud, quan tothom dormia? Els teòlegs estudien quina era la psicologia de Jesús home: fins a quin punt tenia accés directe a la divinitat i fins a quin punt era «home en tot semblant a nosaltres, llevat del pecat» (He 4,15). En la mesura que el considerem més a prop nostre, la seva “pràctica” de l'oració, és evidentment un exemple per a nosaltres.

Un cop assegurada l'oració, ja només ens queda imitar-lo en l'acció. En el fragment d'avui, el veiem “organitzant l'Església”, és a dir, triant els qui seran els futurs evangelitzadors, els continuadors de la seva missió en el món: «Quan va ser de dia, va cridar els seus deixebles, n'escollí dotze i els donà el nom d'apòstols» (Lc 6,13). El trobem després curant tota mena de malaltia. «Tota la gent intentava tocar-lo, perquè sortia d'Ell una força que guaria tothom» (Lc 6,19), ens diu l'evangelista. A fi que la nostra identificació amb Ell sigui total, només ens cal que també surti de nosaltres una força que guareixi tothom. Això únicament serà possible si estem empeltats en Ell, a fi de donar molt de fruit (cf. Jn 15,4).